

Η βαθιά σημασία των αγιορείτικων τυπικών

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=95411>]

Παρακολουθούσα σήμερα αυτή την αγρυπνία κι αυτή την ακολουθία της μεγάλης αγίας Αναστασίας, την οποία πρώτη φορά τόσο έντονα ένοιωσα με το πλησίασμα του αγίου Λειψάνου της, με την όλη μακρά μας ολονυχτία. Βλέπετε τι υπέστη: Την εκρίζωση των οδόντων, την εκκοπή των μελών, την αφαίρεση των μαστών και τον άδικο θάνατο. Αλλά στο τέλος ούτε αδικήθηκε ούτε προσεβλήθη η ζωή της από το θάνατο. Αυτό ήταν και είναι το μεγάλο γεγονός: Η ήττα του θανάτου μέσα στην Εκκλησία μας. Γι' αυτό αφάτως όλη μας η ύπαρξη θα πρέπει να γίνει μια ευγνωμοσύνη προς το Θεό, που η αγάπη Του και η στοργή της Κυρίας Θεοτόκου μας έφεραν εδώ πέρα.

Τώρα εμείς χρειάζεται να είμαστε «χοντροκέφαλοι», να είμαστε «πεισματάρηδες» σαν τους μοναχούς που λένε: «Δεν χρειάζονται αναλύσεις». Δεν ξέρομε εμείς τι σημασία έχει αυτή η ακολουθία, τι σημασία έχει αυτή η εικόνα, τι σημασία έχει αυτό το άγιο Λείψανο, τι σημασία έχει αυτή η Λειτουργία. Και όταν αυτό αληθινά λέμε, τότε θα μας αποκαλύπτεται η βαθύτερη σημασία όλων. Εδώ πέρα μας παραδίδονται άγια και ιερά και όσια τα οποία θα πρέπει μ' αυτό τον τρόπο να τα παραλάβομε και να τα παραδώσομε στους άλλους... Όπως έκαμε το ευσεβές ζεύγος του Εμμανουήλ και της Ραλλούς, που έδωσαν στη Μονή το Άγιο Λείψανο. Και το άγιο Λείψανο αγιάζει τη Μονή και όλο τον κόσμο. Εμείς οφείλομε, χωρίς παραχαράξεις και αλλοιώσεις, να διατηρήσομε και να παραδώσομε την παράδοση και το σώμα του Άγιου Όρους σαν ενα άγιο Λείψανο στις γενεές που έρχονται.

Ο άγιος Γέροντάς σας, που έχει επαφή με τους νέους, και σείς που είστε νέοι άνθρωποι, ξέρετε τι γίνεται σήμερα. Ξέρετε τι Βαβυλωνία και σύγχυση γλωσσών υπάρχει. Και δεν υπάρχει κανείς άλλος πόλος που να δίνει μια ισορροπία παρά μόνο η Ορθοδοξία. Και το Άγιον Όρος είναι μια ενσάρκωση της Ορθοδοξίας. Οπότε αυτό που οφείλομε είναι να είμαστε σωστοί αγιορείτες. Και αυτό που παραλάβαμε να το δώσουμε στους άλλους. Τότε χωρίς να το καταλαβαίνομε κάνομε μια μεγάλη προσφορά στον κόσμο και χωρίς να μιλάμε καθόλου κηρύττομε εκκωφαντικά. Κι αυτός ο εκκωφαντικός λόγος της σιγής γίνεται άνετα ακουστός από τον καθένα. Ο άλλος, ο λόγος των απόψεων, δημιουργεί απλώς πονοκέφαλο. Τώρα θέλει αυτό το λόγο της σιωπής.

Και να μην κάνομε παραχαράξεις στο Άγιον Όρος. Να μή «διορθώνομε» τίποτα. Μα και τα τυπικά, τα πιο «τιποτένια» εξωτερικά, τα πιο «ανόητα», έχουν μια μεγάλη σημασία και ένα μεγάλο νόημα.

Ξέρετε τι έγινε στη Δύση. Καταργήσανε τις μετάνοιες στο Μεσαίωνα. Γιατί είπαν: «Τί νόημα έχει να πέφτεις και να σηκώνεσαι; Αυτό είναι ανόητο πράγμα· να σπαταλές την ώρα σου, να κουράζεσαι, να ιδρώνεις άσκοπα; εμείς, είπαν οι δυτικοί, θα κάνομε πράγματα έξυπνα. Θα δουλεύομε και θα παράγομε έργο. Οπότε καταργήσανε τις μετάνοιες και εκμεταλλεύτηκαν διαφορετικά το χρόνο. Αντίθετα εδώ, οι «χωριάτες» και «αγράμματοι» Αγιορείτες, και οι ορθόδοξοι γενικώτερα, τις διατήρησαν τις μετάνοιες. Γιατί γνώριζαν και γνωρίζουν, ότι ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ψυχή, είναι και σώμα. Κι αυτή η σωματική μετοχή στην προσευχή με τις μετάνοιες και την άσκηση έχει μεγάλη και βαθειά σημασία. Γιατί πιστεύομε σε Θεό ενσαρκωθέντα. Πιστεύομε στον αγιασμό των ψυχών και των σωμάτων. Οπότε και με τη σωματική μετοχή στην προσευχή, το σωματικό αυτόν κόπο, διατηρήσαμε την πίστη στο Θεάνθρωπο και την αίσθηση της Θεανθρώπινης ζωής. Τώρα οι Δυτικοί, μετά από τόσον καιρό, κατάλαβαν ότι κάτι δεν πάει καλά. Και πάνε στην άπω Ανατολή να γυρέψουν στα ζέν και στα γιόγκα να βρούν την ισορροπία τους. Και έρχονται οι δάσκαλοι αυτών των ξένων προς την πίστη μας συστημάτων να τους διδάξουν μεθόδους ψυχοσωματικής ισορροπίας. Και τα κάνουν θάλασσα. Και φτάνουν στην τέλεια σύγχυση...

[Συνεχίζεται]